

[Indenrigsministeren.]

Besiddelse af Oplysninger om, i hvilken Grad de til Raadighed stillede saakaldte frie Beløb slog til. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at disse Beløb vil være tilstrækkelige for deres Formaal i normale Aar, det vil sige, naar vi naar dette Overgangshalvaar, hvori vi nu befinder os, igennem og faar Aldersrentelovens Gyldighedstid til at løbe i hele Aar. Men jeg havde, da vi i forrige Rigsdagssamling forhandlede om Aldersrenteloven, fuld Klarhed over, at der muligt her og dér kunde opstaa Vanskeligheder i indeværende Vinter paa Grund af, at man kun disponerer over Halvdelen af de Beløb, som man normalt vil komme til at disponere over, og paa Grund af, at de Særudgifter, som kan falde i Anledning af Trangsaaarsager, som opstaa hos Aldersrentenydere, maa antages at være større i Vinterhalvaaret end i Sommerhalvaaret; Sygdomstilfælde er hyppigere, og Brændselstrangen er større.

Derfor var jeg allerede ved Lovens Gennemførelse klar over, at jeg, naar den havde været i Kraft i et Par Maaneder, vilde lade foretage en Undersøgelse af, hvorledes Forbruget laa rundt om i Kommunerne, og straks efter Lovens Ikrafttræden drog jeg Omsorg for at søge tilvejebragt saadanne Oplysninger. De foreligger nu og kunde jo først foreligge i December Maaned, da Tidsrummet, for hvilket Oplysningerne skulde gives, var Oktober og November Maaned; jeg mente, at to Maaneder var nødvendige for at faa nogenlunde Oversigt over Forholdene.

Disse Oplysninger, som er tilgaaet Ministeriet, har jeg tilstillet det ærede Udvalg, og det fremgaar af disse Oplysninger, at i det store og hele maa man gaa ud fra, at der er enten ingen eller ganske minimale Vanskeligheder; de findes i hvert Fald i langt mindre Grad i Købstadkommunerne end i Landkommunerne, selv om det store Flertal af disse ganske sikkert ogsaa vil kunne klare sig. Jeg slutter ogsaa dette deraf, at medens der ellers til Indenrigsministeriet, naar Kommunerne har Vanskeligheder som Følge af den sociale Lovgivning, uanset af hvilken Art denne er, indgaar Meddelelser derom, Forespørgsler om: Hvad skal vi i dette eller hint Tilfælde gøre, vi har ikke Midler til Disposition, saa er der i Forbindelse med Aldersrenteloven ikke siden dens Ikrafttræden den 1. Oktober — for Resten heller ikke, før den traadte i Kraft — tilgaaet Ministeriet nogen som helst Klage over de gennem Loven trufne Dispositioner eller nogen som helst Besværing over Vanskeligheder ved For-

valtningen af disse overfor de Formaal, som ved de stillede Beløb skulde fyldestgøres.

Men for dog at hjælpe dér, hvor der eventuelt kan være Trang dertil, i de Kommuner, hvor af den ene eller den anden Aarsag Vanskelighederne er betydelige, har jeg kunnet give min Tilslutning til de af Flertallet stillede Ændringsforslag, og jeg kan anbefale disse Forslag til den høje Rigsdag.

Der er Ordførere her, som har udtalt, at det Forslag, som her stilles, dækker ikke de Ønsker, som de egentlig havde. Det vil vel altsaa sige, at man synes ikke, det er nok, hvad der her bydes paa. Der foreligger i de Oplysninger, som er tilgaaet det ærede Udvalg, ikke fjerneste Spor af Begrundelse for en saadan Paastand, men den kan naturligvis have sin Værdi paa anden Maade. Vi er jo ikke uvant med dette, at man overfor ethvert Tilbud siger: Og saa en til, og det overrasker mig heller ikke, at man gør det ved denne Lejlighed. Men om Sagen vil jeg i øvrigt sige, hvad jeg straks, da jeg fik Ordet, bemærkede, at det er min absolutte Overbevisning efter den Oversigt over Situationen, som ved de tilvejebragte Oplysninger er fremskaffet, at i kommende Aar, naar Aldersrenteloven faar et helt Finansaars Gyldighedstid, vil der ikke være nogen som helst Vanskelighed og ikke fjerneste Anledning til en Lovgivning af den Karakter, som der er stillet Forslag om, eller en Lovgivning som den, vi her ved anden Behandling har liggende for os, og jeg kan derfor sige, at fremtidig vil mit Parti og jeg ikke kunne medvirke til en saadan Særlovgivning angaaende Aldersrenten. Det er en og alene Overgangshalvaaret, som her har været bestemmende for os.

Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 2, stillet af det konservative Mindretal, beklager jeg at maatte udtale, at jeg ikke finder dette alt for vel begrundet og ikke finder, at der er nogen som helst Anledning til nu at skride til Ændringer i Aldersrenteloven. Thi det er en selvsagt Ting, som det allerede er bemærket fra Ordføreres Side, at mellem de Trangsaaarsager, som kan berettiget til Hjælp udover den Ydelse, som er fastsat ifølge Taksterne, og som Kommunalbestyrelserne kan bevilge i Henhold til Ansøgning fra Aldersrentenydere, er ogsaa Brændsel. Det siges udtrykkelig, at Kommunalbestyrelserne kan efter Andragende fra en Aldersrentenyder, naar det godtgøres, at vedkommende paa Grund af Sygdom, der nødvendiggør Hjælp af anden Art end den i forrige Punktum omhandlede, Alderdomssvækkelse, store Forsørgerplichter, eller